

Agencja Rezerw Materiałowych

Prezes

Warszawa, dnia lutego 2016 r.

DECYZJA

Prezesa

Agencji Rezerw Materiałowych

Nr BPI – 5/I/16

**w sprawie udzielenia pisemnej interpretacji przepisów dotyczących opłaty
zapasowej**

Na podstawie art. 10 ust. 1 i ust. 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 584), zwanej dalej „u.s.d.g.” w związku z art. 21b ust. 1 i ust. 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1695, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o zapasach”, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych stwierdza, że stanowisko E. z siedzibą w O. przedstawione we wniosku z dnia 3 lutego 2016 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 4 lutego 2015 r. o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów dotyczących opłaty zapasowej – **jest prawidłowe.**

UZASADNIENIE

E. z siedzibą w O. – zwana dalej „Wnioskodawcą”, wystąpiła do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych z wnioskiem z dnia 3 lutego 2016 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 4 lutego 2016 r., „o wydanie pisemnej *interpretacji przepisów w zakresie opłaty zapasowej*”. W dniu 2 lutego 2016 r. Wnioskodawca uiścił opłatę od wniosku o wydanie interpretacji w wysokości 40 złotych.

We wniosku Wnioskodawca przedstawił opis następującego zdarzenia przyszłego.

Wnioskodawca jest podmiotem posiadającym koncesję na obrót paliwami ciekłymi (OPC) oraz na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą (OPZ). W ramach działalności koncesjonowanej Wnioskodawca będzie podmiotem handlującym olejem napędowym oraz benzynami silnikowymi (dalej jako „paliwa”) w następującym schemacie transakcyjnym:

- 1) Zakup paliwa od podmiotu posiadającego siedzibę na terytorium UE, legitymującego się polską koncesją na obrót paliwami z zagranicą – OPZ (dalej określany jako „zagraniczny dostawca”);
- 2) Dostarczenie paliwa na terytorium Polski do składu podatkowego, bądź miejsca odbioru wyrobów akcyzowych określonego w zezwoleniu wydanym dla zarejestrowanego odbiorcy (dalej: „miejsce odbioru”). Usługi transportowe będą wykonywane przez zagranicznego dostawcę, Wnioskodawcę lub na ich rzecz (przez zewnętrzne firmy transportowe);
- 3) Umowy z podmiotami prowadzącymi składy podatkowe lub z zarejestrowanymi odbiorcami będą zawierane przez zagranicznego dostawcę. Istotą tych umów, z uwagi na przemieszanie paliw w procedurze zawieszenia poboru akcyzy, będzie przejęcie przez skład podatkowy lub zarejestrowanego odbiorcę obowiązków publicznoprawnych w zakresie akcyzy, w tym odprowadzenie podatku akcyzowego w należnej wysokości. W niektórych przypadkach umowy te będą zawarte przez Wnioskodawcę;

- 4) Wnioskodawca planuje w przyszłości założenie własnego składu podatkowego, do którego będą także trafiały paliwa sprzedawane przez zagranicznego dostawcę;
- 5) Zgodnie z umową na dostawy paliwa zawartą z zagranicznym dostawcą własność paliw będzie przechodziła na Wnioskodawcę na terytorium Polski, bądź z momentem wyprowadzenia paliwa ze składu podatkowego lub miejsca odbioru (gdy umowę z podmiotem prowadzącym skład podatkowy lub zarejestrowanym odbiorcą zawrze zagraniczny dostawca), bądź też z momentem wprowadzenia paliwa do składu podatkowego lub miejsca odbioru (gdy to Wnioskodawca zawrze umowę z podmiotem prowadzącym skład podatkowy lub z zarejestrowanym odbiorcą);
- 6) Zagraniczny dostawca nie jest producentem sprzedawanego paliwa. Oferowane przez niego paliwo może pochodzić z importu lub innego niż Polska kraju członkowskiego UE.

W związku z powyższym zdarzeniem przyszłym Wnioskodawca sformułował pytanie „*Czy jest on zobowiązany do uiszczenia opłaty zapasowej na podstawie art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach*”.

W oparciu o opis zdarzenia przyszłego Wnioskodawca przedstawił swoje stanowisko.

W ocenie Wnioskodawcy obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej ciąży na zagranicznym dostawcy, w związku z czym Wnioskodawca nie jest podmiotem zobowiązany do jej regulowania.

Przepis art. 2 pkt 19 ustawy o zapasach konstytuuje definicję legalną handlowca, zgodnie z którą jest nim przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw. Z kolei przywozem jest, zgodnie z art. 2 pkt 14 ustawy o zapasach, sprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub importu. Nabyciem wewnątrzwspólnotowym w myśl przepisu art. 2 pkt 9 ustawy o zapasach jest przemieszczenie ropy naftowej,

produktów naftowych lub gazu ziemnego z terytorium innego państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym.

Przepis art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach stanowi, że koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową. Zgodnie z art. 21b ust. 12 producenci i handlowcy są obowiązani wpłacać opłatę zapasową w terminie do ostatniego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiła produkcja lub przywóz paliw, na rachunek Funduszu.

Ażeby powstał obowiązek zapłaty opłaty zapasowej musi zaistnieć jedno ze zdarzeń opisanych w ustawie o zapasach dotyczących przywozu. Mianowicie musi nastąpić nabycie wewnątrzwspólnotowe lub import przez przedsiębiorcę, który tym samym, dokonując jednej z powyższych czynności uzyskuje status handlowca. W systemie zapasów interwencyjnych ropy naftowej lub paliw pierwszą czynnością, która rodzi obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej jest przemieszczenie wyrobu podlegającego opłacie zapasowej z terytorium państwa członkowskiego UE na terytorium RP. Obowiązek ten powstaje w stosunku do podmiotu dokonującego tego przemieszczenia na własną rzecz paliwa (w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy o zapasach) i jego powstanie jest niezależne, czy przemieszczenie wyrobu dokonywane jest w procedurze zawieszenia poboru akcyzy, czy też poza tą procedurą. Podobnie rzecz się ma w przypadku importu, gdzie obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej powstaje z chwilą dokonania importu ropy naftowej lub paliw poprzez przywóz wyrobów akcyzowych z terytorium państwa trzeciego na terytorium kraju.

Należy również zwrócić uwagę, że ustawa o zapasach jest regulacją, która implementowała obowiązujące prawo Unii Europejskiej w tym zakresie, tj. dyrektywę Rady 2009/119/WE z dnia 14 września 2009 r. *nakładającą na państwa członkowskie obowiązek utrzymywania minimalnych zapasów ropy naftowej lub produktów ropopochodnych* (Dz. Urz. UE L 65 z 9 października 2009 r., str. 9) oraz prawo międzynarodowe (*Porozumienie o Międzynarodowym Programie*

Energetycznym, sporządzone w Paryżu z dnia 18 listopada 1974 r., ze zmianami z dnia 30 listopada 2007 r.). Podmioty, na które ustawa o zapasach nakłada określone obowiązki – w tym przede wszystkim obowiązek uiszczania opłaty zapasowej, to podmioty, których działalność powoduje zwiększenie obowiązku Polski w zakresie tworzenia i utrzymywania zapasów paliw. Zgodnie bowiem z art. 3 ust. 1 i 2 dyrektywy państwa członkowskie przyjmują odpowiednie przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne, w celu zapewnienia, najpóźniej do 31 grudnia 2012 r., aby całkowite zapasy naftowe utrzymywane w każdym momencie we Wspólnocie na ich użytek odpowiadały co najmniej: 90 dniom średniego dziennego przywozu netto lub 61 dniom średniego dziennego zużycia krajowego, w zależności od tego, która wartość jest wyższa.

Z powyższego wynika, iż każdy podmiot dokonujący przywozu przyczynia się do zwiększenia obowiązku państwa członkowskiego w zakresie zapasów naftowych i tym samym będzie podmiotem zobowiązanym do uiszczania opłaty zapasowej. Z punktu widzenia prawa Unii Europejskiej nie ma znaczenia, czy przywóz polega na imporcie czy na nabyciu wewnątrzspółnotowym i czy nabycie zostało dokonane do składu podatkowego czy też nie – dla krajowego systemu zapasów interwencyjnych najistotniejsze znaczenie ma odpowiedź na pytanie, czy działalność w istocie przyczynia się do zwiększenia zobowiązania państwa w zakresie zapasów naftowych, o których mowa w dyrektywie.

W przypadku opisanym we wniosku jest to działalność zagranicznego dostawcy, który sprowadza paliwo na rzecz polskich odbiorców, w tym Wnioskodawcę, z terytorium innego niż Polska państwa członkowskiego UE. TO zatem ten podmiot spełnia kryteria ustawowe pozwalające uznać go za handlowca.

Definicja handlowca w ustawie o zapasach została stworzona niezależnie od definicji legalnych zawartych w ustawie o podatku akcyzowym. W oparciu o definicję handlowca ustawa o zapasach wyznacza krąg podmiotów zobowiązanych do uiszczania opłaty zapasowej. Obowiązek ten ciąży na przedsiębiorcy, który dokonuje przywozu ropy naftowej lub paliw w ramach prowadzonej działalności gospodarczej. Skoro zaś przywozem, zgodnie z ustawą o zapasach, jest

sprowadzenie na terytorium RP ropy naftowej lub paliw w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego, a nabyciem wewnątrzwspólnotowym jest przemieszczenie w rozumieniu ustawy o podatku akcyzowym, to każdy przedsiębiorca, który przemieści produkt z terytorium innego państwa członkowskiego UE na terytorium RP jest handlowcem. Zauważyć należy, że jak wynika z brzmienia przepisu art. 2 pkt 9 ustawy o zapasach tylko pojęcie „przemieszczenia” ma być rozumiane zgodnie z przepisami o podatku akcyzowym.

Wynikający z ustawy o zapasach obowiązek uiszczania opłaty zapasowej przez handlowców jest zupełnie niezależny od obowiązku podatkowego w zakresie podatku akcyzowego. Dla systemu zapasów interwencyjnych nie jest bowiem istotne, kto jest podmiotem obowiązany z tytułu podatku akcyzowego. W ustawie o zapasach obowiązek uiszczania opłaty zapasowej konstytuuje się w oparciu o dokonanie czynności polegającej na fizycznym sprowadzeniu ropy naftowej lub paliw na terytorium RP. Tymczasem, jak już podniesiono, sprowadzenie ropy naftowej lub paliw, podlegających opłacie zapasowej, realizowane jest zgodnie z definicją handlowca w ramach prowadzonej przez niego w tym zakresie działalności gospodarczej, a więc realizowane jest na jego rzecz. Posłużenie się przez ustawodawcę odesłaniem do ustawy o podatku akcyzowym w zakresie pojęcia „przemieszczenie” nie oznacza, że ustawodawca wiąże obowiązek uiszczania opłaty zapasowej z obowiązkiem podatkowym z tytułu akcyzy. Ustawodawca w definicji „nabycia wewnątrzwspólnotowego” w ustawie o zapasach kładzie nacisk na czynność przemieszczenia wyrobu z terytorium innego państwa członkowskiego UE na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Jak już wcześniej podkreślono pierwszą czynnością, która rodzi obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej jest przemieszczenie wyrobu podlegającego opłacie z terytorium państwa członkowskiego na terytorium Polski. Obowiązek ten powstaje w stosunku do podmiotu dokonującego tego przemieszczenia na własną rzecz, choćby z zamiarem dalszej odsprzedaży przemieszczonego (sprowadzonego) wyrobu i jego powstanie jest niezależne od tego, czy przemieszczenie wyrobu jest dokonywane w procedurze zawieszenia poboru akcyzy, czy też poza tą procedurą. Bez znaczenia dla udzielenia odpowiedzi na przedstawione pytanie ma także fakt,

czy w stosunku do przemieszczanych wyrobów obowiązek podatkowy przekształci się w zobowiązanie podatkowe w akcyzie, a także i to, kto będzie podatnikiem akcyzy z tego tytułu (tytułem uzupełnienia dodać należy, że w opisanych przypadkach podatnikiem będzie podmiot prowadzący usługowo skład podatkowy, bądź zarejestrowany odbiorca). Przemieszczenie paliw w niniejszym przypadku będzie dokonane przez zagranicznego dostawcę, gdyż w momencie sprowadzenia wyrobu na terytorium RP (przekroczenia granicy) wyrób będzie stanowił własność zagranicznego dostawcy. W związku z tym to ten podmiot jest zobowiązany do uiszczania opłaty zapasowej.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego zdarzenia przyszłego jest prawidłowe.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 – 3 oraz ust. 4 ustawy o zapasach, w celu zapewnienia zaopatrzenia Rzeczypospolitej Polskiej w ropę naftową i produkty naftowe w sytuacji wystąpienia zakłóceń w ich dostawach na rynek krajowy oraz wypełniania zobowiązań międzynarodowych, tworzy się zapasy ropy naftowej i produktów naftowych, zwane "zapasami interwencyjnymi". Zapasy interwencyjne obejmują zapasy:

- 1) obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, tworzone i utrzymywane przez producentów i handlowców;
- 2) agencyjne ropy naftowej i paliw, tworzone i utrzymywane przez Agencję Rezerw Materiałowych.

Zapasy interwencyjne zaspokajają zapotrzebowanie na ropę naftową i paliwa w ilości odpowiadającej co najmniej iloczynowi 90 dni i średniego dziennego przywozu netto ekwiwalentu ropy naftowej w poprzednim roku kalendarzowym. Zapasy interwencyjne powiększa się o rezerwę na poczet zapasów niedostępnych z przyczyn technicznych oraz ubytków podczas przemieszczania zapasów interwencyjnych; rezerwa ta wynosi 10% tworzonych i utrzymywanych zapasów interwencyjnych. Stosownie do art. 21a ust. 1 ustawy o zapasach, zapasy agencyjne nie mogą być mniejsze niż różnica pomiędzy ilością zapasów interwencyjnych określoną w art. 3 ust. 3 i 4 a ilością zapasów obowiązkowych ropy naftowej

lub paliw. Art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach stanowi, że koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową.

W myśl art. 2 pkt 18 ustawy o zapasach producentem jest przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie produkcji paliw, w tym także zlecający taką produkcję innym podmiotom, z wyłączeniem usługowej produkcji paliw na rzecz innych podmiotów. Stosownie do art. 2 pkt 8 ustawy o zapasach, przez pojęcie produkcji paliw rozumie się wytwarzanie paliw w procesie przerobu ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL), półproduktów rafineryjnych i innych węglowodorów lub przetwarzanie paliw poprzez procesy mieszania komponentów, w tym paliw, w wyniku których powstaje co najmniej jedno z paliw albo wzrasta całkowita ilość jednego z nich. Przez pojęcie paliw, na podstawie art. 2 pkt 3 ustawy o zapasach, należy rozumieć produkty naftowe określone w art. 2 pkt 2 lit. f-n, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość. Produkty naftowe wymienione w art. 2 pkt 2 lit. f-n, to, odpowiednio, gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzyny do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne nafty, oleje napędowe, lekkie oleje opałowe i pozostałe oleje napędowe, ciężkie oleje opałowe, określone w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.).

Przepis art. 2 pkt 19 ustawy o zapasach konstryuuje definicję legalną handlowca, zgodnie z którą jest nim przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw. Z kolei przywozem jest, zgodnie z art. 2 pkt 14 ustawy o zapasach, sprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego lub importu. Nabyciem wewnątrzspółnotowym w myśl przepisu art. 2 pkt 9 ustawy o zapasach jest przemieszczenie ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego z terytorium innego państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym. Importem zaś, zgodnie z przepisem

art. 2 pkt 12 ustawy o zapasach, jest import ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym.

Ażeby powstał obowiązek zapłaty opłaty zapasowej musi zaistnieć jedno ze zdarzeń opisanych w ustawie o zapasach dotyczących przywozu. Mianowicie musi nastąpić nabycie wewnątrzspółnotowe lub import przez przedsiębiorcę, który tym samym, dokonując jednej z powyższych czynności uzyskuje status handlowca. W systemie zapasów interwencyjnych ropy naftowej lub paliw pierwszą czynnością, która rodzi obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej jest przemieszczenie wyrobu podlegającego opłacie zapasowej z terytorium państwa członkowskiego UE na terytorium RP. Podobnie rzecz się ma w przypadku importu, gdzie obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej powstaje z chwilą dokonania importu ropy naftowej lub paliw poprzez przywóz wyrobów akcyzowych z terytorium państwa trzeciego na terytorium kraju. W przypadku zaś produkcji paliw, obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej powstaje z chwilą wyprodukowania paliwa.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 9 ustawy o podatku akcyzowym, nabycie wewnątrzspółnotowe oznacza **przemieszczenie** wyrobów akcyzowych lub samochodów osobowych **z terytorium państwa członkowskiego na terytorium kraju**. Jak wskazuje się w doktrynie - na gruncie ustawy o podatku akcyzowym „*.../ za eksport, wewnątrzspółnotową dostawę lub wewnątrzspółnotowe nabycie uznaje się fizyczne przemieszczenie wyrobu z terytorium jednego państwa do drugiego. W konsekwencji, czynnością opodatkowaną akcyzą będzie każde przemieszczenie wyrobu z jednego państwa członkowskiego do drugiego, np. przemieszczenie wyrobów z magazynu w jednym państwie do magazynu znajdującego się w innym państwie. W efekcie, pomimo iż nie wystąpi transakcja w rozumieniu ekonomicznym (np. sprzedaż) przemieszczenie przez podatnika wyrobów akcyzowych pomiędzy poszczególnymi państwami członkowskimi, będzie podlegać opodatkowaniu akcyzą.*”¹. Zwracając uwagę na szereg problemów praktycznych przy ustaleniu, kto powinien zostać uznany za podatnika dokonującego dostawy lub nabycia wewnątrzspółnotowego Szymon Parulski wskazuje, iż „w prostym przypadku, kiedy podmiotem przemieszczającym

¹ Sz. Parulski, *Komentarz do art. 2 ustawy o podatku akcyzowym* [w:] Sz. Parulski, *Akcyza. Komentarz*, LEX, 2010.

wyrób akcyzowy jest jego właściciel, wskazanie podatnika nie jest problematyczne.” Natomiast w sytuacji, gdy podmiotem przemieszczającym jest podmiot trzeci niebędący właścicielem wyrobu, podatnikiem powinien być podmiot odpowiedzialny za przemieszczenie wyrobu akcyzowego np. zlecający przemieszczenie wyrobu akcyzowego².

Mając powyższe na uwadze wskazać należy, iż ustalenie, który przedsiębiorca jest handlowcem, a zatem wykonuje działalność gospodarczą w zakresie sprowadzania paliw w ramach nabycia wspólnotowego (fizycznego przemieszczenia z terytorium innego państwa UE na terytorium RP) można posłużyć się wskazanymi powyżej kryteriami przyjmowanymi na gruncie ustawy o podatku akcyzowym (właściciel, podmiot zlecający przemieszczenie). Należy jednak pamiętać, iż są to kryteria pomocnicze (niewynikające wprost z ustawy), zaś przemieszczenie ze swej istoty nie musi być powiązane z transakcją w rozumieniu ekonomicznym.

Należy również zwrócić uwagę, iż choć definicja przywozu na gruncie ustawy o zapasach odsyła w pewnym zakresie do definicji nabycia wewnątrzspółnotowego i importu, przyjętych na gruncie ustawy o podatku akcyzowym, to jednak u źródeł tej regulacji jest ostatecznie art. 3 ust. 1 i 2 dyrektywy 2009/119/WE wskazujący, iż państwa członkowskie przyjmują odpowiednie przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne, w celu zapewnienia, aby całkowite zapasy naftowe utrzymywane w każdym momencie we Wspólnocie na ich użytek odpowiadały co najmniej: 90 dniom średniego dziennego przywozu netto lub 61 dniom średniego dziennego zużycia krajowego, w zależności od tego, która wartość jest wyższa. Średni dzienny przywóz netto, który należy uwzględnić, obliczany jest na podstawie wielkości przywozu wyrażonego w ekwiwalencie ropy naftowej w poprzedzającym roku kalendarzowym, ustalonego zgodnie z metodą i procedurami określonymi w załączniku I. **Z punktu widzenia prawa Unii Europejskiej nie ma znaczenia, czy przywóz polega na imporcie czy na nabyciu wewnątrzspółnotowym, czy dokonują go podmioty mające siedzibę lub miejsce zamieszkania**

² Ibidem.

na terytorium zobowiązanego państwa członkowskiego UE lub jakiegokolwiek państwa członkowskiego UE.

Mając na uwadze powyżej wskazane przepisy prawa oraz odnosząc się do schematu prowadzenia działalności opisanego w zdarzeniu przyszłym wskazanym przez Wnioskodawcę we wniosku Organ doszedł do przekonania, że to na podmiocie zagranicznym ciążyć będzie obowiązek uiszczania opłaty zapasowej. W sytuacji, gdy podmiotem przemieszczającym paliwo z terytorium kraju członkowskiego UE na terytorium kraju jest podmiot zagraniczny, który, jak wynika z przedmiotowego zdarzenia przyszłego jest organizatorem całego przedsięwzięcia (będzie transportował paliwo na terytorium Polski lub organizował zewnętrzne firmy, które będą dokonywać przewozu paliwa na jego rzecz). Ponadto Wnioskodawca będzie wchodził we władanie (własność) przemieszczonego paliwa z momentem wyprowadzenia paliwa ze składu podatkowego lub miejsca odbioru, bądź też z momentem wprowadzenia paliwa do składu podatkowego lub miejsca odbioru. A zatem już po dokonany przemieszczeniu w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym, tj. po ich fizycznym przewiezieniu na terytorium kraju do miejsca docelowego.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie

do Ministra Energii, w terminie 14 dni od daty jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych – 00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45.

.....

Wykonano w 3 egz.

Egz. Nr 1 – adresat (ZPO+KPA);

Egz. Nr 2 – BPI;

Egz. Nr 3 – a/a.